

Tässä numerossa:

- Matkalla Korean DKT:ssa
- Ensio Laine 90 vuotta
- KDKT ei pelkää Yhdysvaltain ajamaa öljykaupan saartoa
- Pubang-ri'n sankari
- KDKT:n autoteollisuus osa II: Kuorma-autot
- Korealaisen kirjailijan elämä osa II
- Urheilu-uutisia

KOREAN YSTÄVÄT

핀조

4/2017

SUOMI-KOREA-SEURAN JULKAISU

Pääkirjoitus: Matkalla Korean DKT:ssa

Seuran matka Koreaan tapahtui syyskuussa 2017. Matkaseurue oli viisi seuran jäsentä, joista kaksi olivat ensikertalaisia.

Korean demokraattinen kansantasavalta ei ole yleensä ensimmäinen ulkomaan kohde suomalaisille ja voi sanoa, että kaikilla matkan jäsenillä on paljon matkakokemuksia maailmalta. Matkareitti oli tällä kertaa Moskovan kautta Pekingiin ja sieltä Pjongjangiin. Lentomatka on aika rasittava, koska aikataulun mukaisesti mennessä yövyimme Pekingissä. Hotellijärjestelyt pettivät ja yöuni jäi vajaaksi lentokentän penkillä. Aina matkalla sattuu, mutta ensi kerralla otamme tästä opiksi.

Pjongjangin sää oli ollut helteinen, joka ensimmäisenä päivänä tuntui hauduttavan kuumalta ja kostealta. Aikataulumme mukaisesti emme jääneet kipristelemään helteeseen, vaan lensimme kotimaan lennolla maan pohjoisosaan Samjiyonin kaupunkiin, josta matkamme jatkui Taehongdun taistelumuistopuistoon, jossa Kim Il Sungin johtamat korealaiset sissit taistelivat 1930-luvulla japanilaisia miehittäjiä vastaan.

Paektu-vuori on korealaisille pyhä vuori. Käynti vuorella on korealaisille suunnaton elämys; jotain

samanlaista kuin suomalaiselle lapselle joulupukin henkilökohtainen tapaaminen. Paektu-vuori on kerrostulivuori (2750 m korkea), joka on viimeksi purkautunut vuonna 1903.

Vuoren huipulla on kraaterijärvi, jota korealaiset etelässä ja pohjoisessa pitävät hengellisenä kotinaan. Järven nimi on Chon, Taivaan järvi. Järvestä lähtevät Korean pisimmät joet, Amak 803 km ja Tumen 521 km, jotka ovat kiinalais-korealaisia rajajokia. Käyntimme yhteydessä pidettiin vuorella eri maiden ystävyysseurojen yhteistilaisuus. Puhujat korostivat arvostustaan KDKT:n edesmenneelle ja nykyiselle ylimmälle johtajalle Kim Jong Unille.

Tutustuimme Kim Il Sungin johtamien sissien salaiselle lerille n:o 1, jossa kuulumme nykyisen johtajan isän, Kim Jong Ilin syntyneen 1942. Näiden elämysten jälkeen siirryimme ulkoilmaruokailuun Pegaebong-hotelliin. Ruokailun yhteydessä saimme nauttia korealaisesta musiikista.

**Matkaterveisin,
Pekka Kotkasaari
puheenjohtaja**

Suomi-Korea-seura ry

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riippumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystävyyden lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamalla yhteyttä seuran sihteeriin.

Seuran internetsivut ja sähköposti

www.suomikorea.net

facebook.com/suomikoreaseura

koreaseura@gmail.com

Seuran toimihenkilöt vuonna 2017

Puheenjohtaja Pekka Kotkasaari

Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174,

32200 Loimaa, puh. 045 671 3408

[juha.kieksi\(at\)saunalahti.fi](mailto:juha.kieksi(at)saunalahti.fi)

Tilinumero

FI87 1838 3000 0188 61

Kannen kuva: Pubang-järvi lopputalven sumuisena päivänä. (Kuva: Eero Horstia)

Korean ystävät -lehti

Korean ystävät -lehti on Suomi-Korea-seuran jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti sisältyy seuran jäsenmaksuun, erikseen tilattuna tilaushinta on 25 € / vuosi.

Päätoimittaja Juha Kieksi

Taitto Cilla Heiskanen

Ilmoitushinnat

1/1 sivu 100 euroa

1/2 sivu 75 euroa

1/4 sivu 50 euroa

Takakansi 125 euroa

Tekijänimin julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajiansa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostumuksella.

ISSN 0359-9965

Kuvia seuran matkalta

Korea-ystävyyssseurojen yhteistilaisuus Paektu-vuorella.

Paektu-vuorella sijaitseva Chon-järvi.

*Taehongdun taistelumuistopuisto.
(kuvat: Pekka Kotkasaari)*

Seuran puheenjohtaja Pekka Kotkasaari.

Korean ystävä, valtiopäiväneuvos Ensio Laine 90 vuotta

*Ensio Laine (vas.) ja
Reino Welling (oik.)*

Merkkipäivän viettäjiä elämänkerroissa joskus sorrutaan ylisanojen käyttöön. Kun on kyse 2.11.2017 kunnioitettavan 90 vuoden iän täyttävästä Ensio Laineesta, ei tähän ole vaaraa. Pitkä ura kunnallisessa ja valtiollisessa politiikassa sekä urheilu- ja ystävyysseuratoiminnassa on itsessään jo sellainen saavutus, ettei se tarvitse ylisanoja.

Ensio Laine liittyi 1946 SKP:n jäseneksi ja on siitä lähtien jäsenmaksunsa maksanut. Ennen kunnallisia ja valtiollisia luottamustehtäviä Ensio Laine toimi Suomen demokraattisen nuorisoliiton Käräjäosaston osastossa ja Turun piirin piiritoimikunnassa.

Ensio Laine on toiminut myös aktiivisesti urheilun saralla. Hänet valittiin TUL:n Varsinais-Suomen toiminnanjohtajaksi 1959.

Kunnallispoliittinen ura alkoi 1954 jolloin hänet valittiin ensi kerran Turun valtuustoon. Sitä ennen hän oli ollut jo kolme vuotta lautakunnissa. Valtuustouraa kesti Turussa 47 vuotta ja jos otetaan lukuun edellä mainittu 3 vuotta päästään harvinaiseen

vuosilukuun 50 vuotta kunnallispolitiikkaa

Vuoden 1966 eduskuntavaaleissa Ensio Laine valittiin ensimmäiseksi varamieheksi. Pekka Silander kuoli kesken vaalikauden, jolloin Ensio Laine tuli kansanedustajaksi toukokuussa 1968. Eduskuntatyötä jatkui vuoteen 1995 asti eli pyöreästi 28 vuotta. Eduskunnassa Ensio Laine oli sanan mukaisesti kansanedustaja ja sai kannattajia esityksilleen yli puoluerajojen. Nykyeduskunnasta todellista kansanedustajaa saa etsiä kissojen ja koirien kanssa ja löytyminen on silti epävarmaa.

Ensio Laine on myös aktiivinen osallistuja Suomi-Korea-seurassa. Tuttavuuteni Ensio Laineen kanssa alkoikin vuosikymmeniä sitten Eduskunnassa. Ennen ns. kaksoistornien sortumista Suomi-Korea Seuran kokoukset pidettiin Eduskunnan kokoustiloissa.

Ensio Laine ja kansanedustaja Pekka Leppänen saivat minut vedettyä mukaan Seuran aktiiviseen toimintaan. Koska kirjoittaminen on vahvin puoleni, olen käyttä-

nyt sitä mahdollisimman paljon Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan välisen ystävyysyhteyden lisäämiseen. Tämä on huomioitu jopa Korean demokraattisessa kansantasavallassa, koska sain 2010 Ystävyysyhteyden 2. luokan kunniamerkin.

Ensio Laine voisi myös toimia terveellisten elämäntapojen lähettäjänä. Sitten voi Ension tavoin vielä 90 vuotiaana liikkua ja osallistua niin eläkeläisten kuin muitenkin järjestöjen toimintaan.

Oma toiveeni on että vuosikymmeniä kestänyt kirjeenvaihtomme jatkuu vielä kauan ja samoin tapaamisemme joko Turussa tai puoluetapahtumissa.

Kaikki ystäväsi Eläkeläisissä, Suomi-Korea-seurassa ja puolueessa esittävät Sinulle kunnioittavat onnittelut ja pitkän iän toivotukset.

Reino Welling
Suomi-Korea-seuran taloudenhoitaja
Suomi-Korea-seuran kunniajäsen

Kolme syytä miksi KDKT ei pelkää Yhdysvaltain ajamaa öljykaupan saartoa

Yhdysvallat haluaa liittää KDKT:n vastaisten taloudellisten pakotteiden pakettiin myös öljynvientikiellon. Venäjän poliittinen analyytikko ja Sputnik uutistoimiston avustaja **Dmitri Verkhoturov** selittää miksi uusi toimenpide osoittautuu todennäköisesti turhaksi.

USA ja Etelä-Korea aikovat panna KDKT:n öljynvientikieltoon, jonka tarkoituksena on pysäyttää KDKT:n ydinohjelma. Tämä ei toimi, Venäjän poliittinen analyytikko Dmitry Verkhoturov kirjoittaa Sputnik Japanille.

Verkhoturovin mukaan on ainakin kolme syytä, miksi suunnitelma epäonnistuu.

Ensinnäkin KDKT:n ulkomaankauppaministeriön arvion mukaan maan öljyvarastot ovat 60 - 90 miljoonaa tynnyriä. Vaikka näihin arvioihin suhtaudutaan tietyillä varauksilla, varastot ovat merkittävät, analyytikko korostaa.

Vuodesta 1992 lähtien useat yritykset ovat toteuttaneet geofyysistä öljyn etsintää KDKT:ssa, kuten Beach Petroleum NL, Taurus Petroleum AB ja Puspita Emas Sdn. Bhd. Tutkimukset ovat vahvistaneet hiilivetyjen esiintymisen KDKT:ssa.

Vuonna 1998 brittiläinen SOCO International PLC porasi 4300 metrin syvään reiän yhdelle KDKT:n potentiaalisista öljyken- tistä maan omalla porauslautalla, jonka KDKT hankki aikoinaan Romaniasta.

Vuonna 2004 Japaninmeren hyllyn tutkimisen jälkeen brittiyhtiö Aminex PLC vahvisti, että alue sisälsi noin 4 - 5 miljoonaa tynnyriä raakaöljyä.

Samanaikaisesti mongolialainen yritys HBOil suoritti etsintöitä Pjongjangin eteläpuolella ja porasi 22 reikää. Suurin osa rei'istä sisälsi raaka-öljyä, joka antaa KDKT:lle mahdollisuuden pumpata keskimäärin 75 tynnyriä

päivässä kustakin reiästä.

Toiseksi KDKT on hyödyntänyt ulkomaisia öljy-yhtiöitä öljyn etsinnän vaikeimpiin osuuksiin. Kun hiilivetytypitoisuudet vahvistettiin ja ensimmäiset öljy- tai kaasusäiliöt löydettiin, KDKT jatkoi niiden tutkimusta itsenäisesti.

Kolmanneksi on yleinen väärinkäsitys siitä, että KDKT:ssa ei ole porauslaitteita, Verkhoturov toteaa viitaten siihen, että tiedetään, että KDKT sai useita neuvostoliittolaisia tai romanialaisia porakoneita ennen vuotta 1991.

Näillä laitteilla pystyy poraamaan 4 000 - 4 500 metriä syviä reikiä, analyytikko totesi viitaten SOCO International PLC:n tutkimustoihin KDKT:ssa vuonna 1998. Vaikka laitteet olisivat kuluneet, mikään ei voisi estää KDKT:aa modernisoimasta niitä käyttäen vanhentuneita koneita mallina.

"Kun otetaan huomioon KDKT:n kehittynyt tekninen teollisuus, heidän ei ole vaikeaa kopioida ja modernisoida Romanian porauslauttoja lisäämällä niiden kapasiteettia sekä järjestämällä varaosien ja komponenttien tuotantoa", Verkhoturov kertoo.

On hyvin todennäköistä, että KDKT kiinnittää paljon huomiota energiakysymyksiin ydinteknologiakysymyksessä, hän totesi.

Analyytikko oletti, että KDKT on jo aloittanut öljyntuotannon alueellaan, mukaan lukien mongolilaisen yrityksen vuonna 2001 - 2002 poraamat reiät.

"Kaivanto, jonka kapasiteetti on 75 tynnyriä päivässä, tuottaa yli 27 000 tynnyriä vuodessa, kun taas kymmenen kuoppa voivat antaa jopa 270 000 tynnyriä vuodessa", Verkhoturov sanoo. "Tämä on minimioletus, mutta on täysin mahdollista että KDKT:lla on enemmän öljyä."

Joka tapauksessa öljynvientikielto vain ajaa KDKT:n tekemään kaikkensa raaka-aineiden tuottamiseksi ja se tarkoittaa, että USA:n ja Etelä-Korean hallinnon suunnitelmat pysäyttää KDKT:n ydinohjelma tiukentamalla talouspakotteita epäonnistuvat jälleen, analyytikko totesi.

Sputnik tietotoimiston artikkelista (12.09.2017) kääntänyt ja lyhentänyt Juha Kieksi

Öljy on iänikuinen kiistojen kohde ja hallinnan väline maailmanpolitiikassa. (kuva: Cilla Heiskanen)

Pubang-ri'n sankari

*Pubang-ri'n johtaja
rouva Jong yhdessä
kyläläisen kanssa.*

Pubang-ri on kylä Korean itä-rannikolla Munchonin kaupungin alueella. Munchonin kaupunki sijaitsee meren rannalla Kangwonin läänissä hyvin kauniilla paikalla hieman läänin pääkaupungista Wonsanista pohjoiseen. Munchonin alue lähti aikanaan kehittymään kun alueen rikkaita malmivaroja alettiin hyödyntää kaivannais-teollisuudessa ja siitä edelleen metalliteollisuutta lisäten. Kuitenkin se on yksi pienimmistä kaupungeista KDKT:ssa. Kokonaisasukasmäärä on n. 120 000 tuhatta, joista valtaosa asuu itse kaupunkitaajamassa.

Varsinainen Munchonin kaupunki sijaitsee alavalla maalla mereen rajoittuen, mutta sen li-

säksi kaupungin alueella on 14 kylää (Ri), jotka pääosin ovat vuoristossa. Nämä vuoristoalueet ja monet siellä sijaitsevat kylät ovat vaikeasti saavutettavia teiden ollessa jyrkkiä, kapeita ja pääosin hankalasti liikennöitäviä. Yksi näistä kylistä on Pubang-ri.

Pubang-ri:ssä on asukkaita nelisensataa henkeä, kotitalouksia on 170. Kylä alue on kahdeksisen kilometriä pitkä ja parisen leveä ja asujamistot ovat hajallaan eikä monilla taloilla ole lähinaapureita. Useimmat talot ovat hieman ripotellen pitkin rinteitä. Osa taloista on kylän läpi kulkevan huonokuntoisen tien varrella, mutta useimmat ovat vain kinttupolun päässä. Edes jotenkin ajokuntoisena tie tulee Munchonin kaupungista Pubang-ri'n keskusta asti, sii-

tä eteenpäin sitä ei varsinaisesti voi tieksi nimittää. Kylän keskustana voidaan pitää kyläläisten kokoontumisrakennusta, minkä yhteydessä on myös ri'n johdon toimisto. Kylän alkupäässä on hyvin luonnonkaunis Pubang-järvi, mistä osittain hoidetaan Munchonin kaupungin vesihuoltoa.

Asukkaiden elinkeino on maatalous, mikä on pääosin kovaa työtä kun lähes kaikki pellot ovat rinnemaita, ja varsin paljolta osalta jyrkkiä rinteitä. KDKT:ssa rinnemaiden jyrkkyysluokittelun raja kulkee 15 asteessa, sitä jyrkempiä alueita ei virallisesti luokitella peltoviljelyyn sopiviksi ja hallinnollisesti ne ovat ympäristöministeriön eivätkä maatalousministeriön alaisia. Iso osa Pubang-ri:ssä viljeltävistä maista on kuitenkin näitä jyrkkiä maita, joita ei siis pitäisi viljellä. Jyrkillä mailla eroosion vaara on hyvin suuri ja monilla alueilla eri puolilla maata nämä rinnemaat ovatkin kärsineet kovien sateiden aiheuttamasta vesieroosiosta. Pubang-ri:ssä viljellään pääosin maissia ja perunaa, ja luonnollisestikin (kiinan)kaalia kimchin valmistamiseksi, sekä muita vihanneksia. Riisin viljely ei ole mahdollista kylässä rinnemaila. Riisi hankitaan vaihtokaupalla alavilta mailta.

Pienimuotoisen viljelyn lisäksi kylässä on pieniä kotieläimiä; vuohia ja kaneja pääosin. Näistä saatava liha on varsin tärkeä osa kyläläisten ravitsemusta. Varsin paljon kyläläiset myös hyödyn-tävät vuorten rinteillä kasvavia luonnonkasveja, joiden tuntemus heillä on huippuluokkaa. Luonnonkasveja hyödynnetään sekä ravinnoksi että terveydenhuollosa. Useita kasveja he pystyvät nimeämään terveysvaikutusten perusteella. Aterioilla merkittävän osan ruuasta muodostavat luonnonkasveista tehdyt pikkelsit ja paistokset yms. Myös käytettävä alkoholi valmistetaan kylässä luonnonkasviperustaisesti.

Pubang-ri'n erityislaatuisuus tulee sen naispuolisen johtajan persoonasta. Rouva **Jong Pyong Ok** on laajalti tunnettu tarmokkuudestaan ja pontevuudestaan. Näiden lisäksi, ja ehkä vielä enemmän, hänet tunnetaan hyväsydämisyydestään. 1990-luvun puolivälin katastrofaalisten vuosien jälkeen maassa oli paljon orpoja, joilla ei ollut mitään hoivaa eikä mitään paikkaa minne mennä. Rouva Jong neuvotteli asiasta Muncho-nin kaupungin kansankomitean kanssa ja hän sai luvan kutsua näitä orpoja lapsia Pubang-ri'hin minne hän toivotti nämä lapset tervetulleeksi näihin niukkoihin oloihin. Hän henkilökohtaisestikin kävi katulapsia etsimässä ja hakemassa heitä turvaan. Tämä oli varsin poikkeuksellista näinä ankaran niukkuuden vuosina ja se loi maineen Pubang-ri'stä hyväsydämisjohtajan paikkana. Toki kyläläistenkin mieli on yhtenevästi hyväsydäminen ja kaikki olivat tukemassa tätä jaloa toimintaa.

Yhteensä satakunta lasta sai aikoinaan turvan kylässä ja parisenkymmentä heistä on halunnut edelleen jäädä kylään asumaan. Vielä edelleen nykyisinkin jonkin verran orpoja tulee kylään asumaan, mutta viime vuosina orvoille on jonkin verran paremmin ollut suojaa ja apua tarjolla yhteiskunnan taholta.

Rouva Jongin olemus vieläkin uhkuu tätä tarmokkuutta ja hänellä on vahva halu kehittää omaa kyläänsä. Hän on hyvin arvostettava ja kunnioitettava persoona.

Eero Horstia

Yksi Pubang-ri'n taloista. Sadonkorjuun aikaan loppusyksyllä on hyvin tyyppillistä kuivata maissintähkiä talojen tiilikatoilla.

*Pubang-ri'n iloisia ja ystävällisiä naisia.
(Kuvat: Eero Horstia)*

MAINOS

**Suomi-Korea-seura
Matkamessuilla 18.-21.
tammikuuta Helsingin
Messukeskuksessa.**

Tervetuloa moikkaamaan
meitä ystävyysseurojen
osastolle!

KDKT:n autoteollisuus osa II - Kuorma-autot

Artikkelisarjan ensimmäisessä osassa, joka ilmestyi Korean ystävät -lehden numerossa 4/2016 käsiteltiin KDKT:n henkilöautoteollisuutta. KDKT:n hyötyajoneuvoteollisuus on huomattavasti henkilöautoteollisuutta monimuotoisempi ymmärrettävistä syistä. Yksityisautoilua ei juuri ole jolloin henkilöautojen tarve on kohuullisen vähäinen.

Sungrin autotehdas

Sungrin autotehdas esiteltiin ensimmäisessä osassa. Nyt luodaan katsaus siihen, millaisia kuorma-autoja tehtaassa on valmistettu.

Sungri 58:n tuotanto alkoi marraskuussa 1958 ja auto perustui neuvostoliittolaiseen GAZ 51 ulkoasultaan ja tekniikaltaan. Kuusisylinterin bensakone tuotti 70 hv:aa jolla päästiin 70 km:n huippunopeuteen. Auto oli ominaisuuksiltaan juuri sopiva sodanjälkeisiin olosuhteisiin, ja sillä oli merkittävä rooli sodanjälkeisen suuren taloudellisen kasvun nopeuttajana. Haittapuolena oli suurrehko bensankulutus.

Vuoristoisessa maassa bensinjakelu on haasteellista. Niinpä vuonna 1978 Sungrista ryhdyttiin valmistamaan myös häikäpönttöversiota, jolloin käyttövoimana on hiili tai puu. Kokeilu osoittautui tekniseksi menestykseksi. 1990-luvun alkuun mennessä 70 - 80 % maaseudun busseista ja kuorma-autoista toimi hiilellä. Vuosikymmenen puolivälissä alkanut energiapula ei ainakaan helpottanut polttoainetilannetta, joten häikäpönttötekniikan olemassaolo auttoi ongelmista selviämisestä.

Häikäpönttötekniikassa on toki haittapuoliaakin, auton teho laskee, mikä on ongelmallista vuoristoisessa maassa. Lisäksi konee-

seen tarvittava hiili syö lavatilaa muulta kuljetettavalta materiaaalilta.

Sungri 58 mallista on tuotettu myös pieniä busseja ja paloautoja.

Modernisoitu Sungri 58 KA esiteltiin 1979. Se lienee yleisin KDKT:ssä esiintyvä kuorma-auto. Autosta on valmistettu useita erilaisia versioita mukaan lukien puoliperävaunuveturi ja nosturiauto. Sungri 58 mallit 2008 ja 2009 ovat molemmat uudistettuja versioita Sungri 58 KA:sta.

Sungri 61 esiteltiin vuonna 1961 ja se perustui niin ikään neuvostoliittolaiseen GAZ 53 malliin. Nelivetoinen kuorma-auto oli tarkoitettu erityisesti armeijan tarpeisiin. Sungri 61 autoa valmistetaan myös takavetoisena versiona. Sungri 61 NA, joka esiteltiin 1979, oli modernisoitu versio mallista 61. Sitä valmistetaan samoin 2- ja 4-vetoisina versioina usein eri muunnoksina eri tarkoitukseen.

Sungri 64 on raskas maansiirtoauto, joka perustuu neuvostoliittolaiseen Kraz 222 Dnepr -malliin. Kraz toimitti Sungrin tehtaalle mallit, työkalut ja ohjeistuksen mallin tekemiseen. 10 tonnin kuorma-autossa oli 240 hv V8 moottori. Autosta valmistetaan myös mm. nosturi ja lavetti -versioita. Tunnetaan myös nimellä Chaju 64.

Chaju 82 on modernisoitu versio vuodelta 1982. Mallia valmistetaan useisiin eri käyttötarkoituksiin, myös 6x6 vetotavalla.

Sungrin vuodelta 1970 tunnetaan sittemmin nimellä Konsor (suomeksi rakennus). Tämä 25 - 30 tonnin raskas maansiirtoauto (V12, 360 hv) perustuu malliin Belaz 540. Vielä suurempi 40 tonnin maansiirtoauto Kumsusan vuodelta 1979 perustuu niin ikään Belazin malliin 548.

Sonyon 82 on pieni, 2-3 tonnin jakeluauto.

Maaliskuun 30.päivän tehdas

Maaliskuun 30. päivän tehdas, joka tunnettiin aiemmin Pjongjangin hiilikaivosteknologian tehtaan valmistaa suurta, 100 tonnin dumpperia, jota käytetään kaivoksissa. Ensimmäinen Konsor 100 esiteltiin vuonna 1975. Malli edustaa omaa suunnittelua ja tuotantotapaa.

Pyongsangin autotehdas

Pyongasangin autotehdas esiteltiin samoin sarjan ensimmäisessä osassa. Tehdas valmistaa maastoautojen lisäksi myös kevyitä kuorma-autoja

Kaengsaeng 68 kevytkuorma-autoa valmistettiin vuodesta 1969 1980-luvun alkuun saakka. Auto perustui neuvostoliittolaiseen Gaz 69 maastoautoon. Nelivetoiseen autoon mahtui yhden tonnin hyötykuorma.

Taepaksan 70 on kevyt kuorma-auto (4,5 tonnia), joka valmistettiin vuosina 1970 - 1981. Sittemmin siitä valmistettiin suurempi, 6 tonnin malli. Myös Taepaksangista on useita erilaisia versioita (avolava, umpikori, säiliöauto jne.)

Tsaepaksan 96 perustuu Venäläiseen Kamazin 6x4 malliin ja sitä on tuotettu yhteistyössä venäläisten kanssa vuodesta 2007 alkaen. Pyongsangin autotehtaalta toimi venäläisiä neuvonantajia käynnistämässä tuotantoa. Mallin kantavuus on 13 - 15 tonnia ja voimanlähteenä Kamazin V8 240 hv moottori. Mallin polttoaineenkulutus jää 26 litraan 100 km, mikä on merkittävästi vähemmän kuin tekniikaltaan vanhemmissa korealaisissa kuorma-autoissa.

Pjongjangin autotehdas

Tehdas valmisti venäläiseen Zis 150 kuorma-autoon pohjautuvaa 10 tonnin autoa vuodesta 1959.

Phyongun Jongsong yhteisyritys

Uudet autotehtaat ovat usein yhteisyrityksiä kiinalaisten kanssa tai tuottavat muutoin kiinalaiseen teknologiaan pohjautuvia automalleja.

Phyongun Jongsong, korealais- ja kiinalaisten yhteisyritys perustettiin vuonna 2009 ja tuotanto käynnistyi Pjongjangin liepeillä vuonna 2011. Tehtaan johtoon tuli kiinalainen Lin Shengxun.

Tehtaan Chonmalli –mallisarja

kattaa 0,5 tonnin jakeluautoista aina 15 tonnin kuorma-autoihin saakka. Vuodesta 2013 on valmistettu myös 20 tonnin dumperia, nimeltään Sampa 2008.

Hyesong autotehdas

Hyesongin autotehdas sijaitsee niin ikään Pjongjangissa ja se valmistaa Pukkuksong (pohjantähti) nimisiä kuorma-autoja Mangyongdaen kaupunginosassa. Malleja on kolme, lyhyellä, puoli-pitkällä ja pitkällä ohjaamolla.

Kumphyong yhteisyritys

Kumphyongin yhteisyritys perustettiin vuonna 2015 Pjongjangiin ja se valmistaa 0,5 tonnin jakeluautoista aina 40 tonnin kuorma-autoihin saakka. Kunmae nimisestä kuorma-autosta on esitelty kaksi mallia. 2,5 tonnin kevyt kuorma-auto sekä 20 tonnin kiinalaiseen tekniikkaan perustuva kuorma-auto.

Juha Kieksi

Kuva 1

Kuva 4

Kuva 2

Kuva 5

Kuva 3

- 1) Sungri 58KA on tällä hetkellä KDKT:n yleisin kuorma-auto.
 - 2) Sungri-tehtaan valmistama Sonyon 82 kevyt jakelu-auto.
 - 3) Pyongsangin autotehtaan valmistama Taepaeksan 96 kuorma-auto. Tässä vielä venäläisen Kamazinin tunnuksin.
 - 4) Hyesongin autotehtaan valmistama Pukkuksong 485d kevyt kuorma-auto.
 - 5) Korealais-kiinalaisen Kumphyong yhteisyrityksen valmistama Kunmae-kuorma-auto.
- (kuvat: ChineseCars.net)

Korealaisen kirjailijan elämä

Paek Nam Nyong Immanuel Kimin haastateltavana (osa II)

Muistatko vielä ensimmäisen kirjoittamasi tarinan? Mitä sille tapahtui?

Aivan ensimmäinen kirjoittamani tarina oli *Koyolt'an* (Korkealaatuinen hiili), ja se julkaistiin Ch'ongnyon munhakissa (Nuorten kirjallisuus). Tämä tapahtui ennen kuin minusta tuli ammattikirjailija. Teksti perustui vesihöyrylaitoksella työskentelevän ystäväni elämään. Toivottavasti ymmärrätte, että se oli ensimmäinen kirjoitukseni ja näin ollen aika lailla roskaa. Säästän kaikkien aikaa jättämällä yksityiskohdat sikseen. Ja tuntuu muutenkin, että sinua kiinnostaa enemmän henkilökohtainen elämäni.

Kirjoituksen julkaisun jälkeen sain pienen valtionavustuksen. Kutsuin ystäviä majapaikkaani ja tarjosin heille kylmää olutta, kuivattua mustekalaa ja kananmunaleipää. En pystynyt tarjoamaan heille kunnollista ateriala, mutta perustyöläisiä kun olimme, meille kelpasi pieni yksinkertainen purtava, jota siivitti päihtyminen oluesta.

Mutta sitten ystävä, joka työskenteli höyryvoimalalla, saapui myöhässä. Hän ei edes vilkaissut pöydän antimia, marssi suoraan huoneeseeni, ja kävi sängylle pitkäkseen. Kutsuin häntä mukaan juhlimaan. Yllättäen hän korotti ääntään ja huusi: "Hei Nam Nyong! Älä enää koskaan kirjoita tuollaista roskaa. En todellakaan osallistu juhliin, jotka on maksettu likaisella rahalla."

Huoneeseen laskeutui kuolemanhiljaisuus. Vähän ajan päästä menin ystäväni luo ja kysyin varovasti, mikä oli saanut hänet niin vihaiseksi. Meni hetki ennen kuin ymmärsin, että ystäväni oli lukenut tekstin työpaikallaan ja suuttunut tarinasta. Hän oli käsittänyt tekstin hahmon olevan hän itse. Tarinassani päähenkilö päättää louhia huonolaatuista hiiltä hyvälaatuiseen sijaan silkkää laiskuuttaan. Katsoaks, on näemmä paljon vaikeampaa ottaa talteen hyvälaatuista

hiiltä. Ystäväni suuttui, koska hän ajatteli minun vähättelevän työ-moraaliaan. Kaduin kirjoitustani ja sitä, että olin lisännyt siihen omin päin dramaattisen käänteen sen sijaan, että olisin kertonut kuinka asiat oikeasti höyryvoimalalla ovat. Totuus on, että voimalla oli louhinut jo jonkin aikaa laadukasta hiiltä.

Tämän tapauksen jälkeen olen pyrkinyt siihen, että tarinani kuvaivat niitä henkilöitä, jotka ovat työskennelleet maan, yhteistilojen ja yhteisön hyväksi. Yritän nostattaa poliittista tietoisuutta korkeammalle tuomalla esiin sosiaalisia ongelmia ja keinoja niiden ratkaisemiseksi.

Tulit hyvin kuuluisaksi lyhyen teoksesi, Saengmyongin (Elämä, 1985) julkaisun jälkeen. Kuinka päädyit hahmon luomiseen ja tarinan juoneen?

Opiskelijat **Kim Il Sungin** yliopistossa sekä Pjongjangin teatteri- ja elokuvakoulussa käyttävät tarinaa edelleen opinnoissaan. Joka kerta kun kuulen teostani ylistettävän, nolostun ja tulen vaivaantuneeksi.

Kadun sitä, etten luonut hahmoja kunnolla. Minun olisi pitänyt kuvailla hahmojen sielunelämää ja persoonan syvyyttä paremmin. Tarina näemmä perustuu todelliseen henkilöön, yliopiston dekaaniin, jolla oli vaikeuksia kohdella opiskelijoita tasapuolisesti hyväksymisprosessin aikana. Minun ei kuitenkaan ollut tarkoitus pelkääntään kritisoida dekaania tai yliopistojemme epäoikeudenmukaista valintaprosessia. Uskon nimittäin, että aina kun henkilölle annetaan tilaisuus nousta johtavaan asemaan sosiaalisissa piireissä, hänellä täytyy olla puhdas omatunto ja kyky erottaa oikea väärästä. Sitte kun nämä johtavassa asemassa olevat henkilöt eivät kykene hoitamaan tehtäviään, suuri yleisö kyseenalaistaa asioiden todenmukaisuuden ja sosialistisen maan lupaukset. Mielestäni tämä on tärkeä aihe koskien maatamme.

Mielenkiintoista sinänsä, mutta Choson munhakin päätoimittaja hylkäsi tarinani. Hän halusi minun muokkaavan tekstiä ja muuttavan lähes kaiken alkuperäisestä. En suostunut muuttamaan tarinaa, joten päätin, ettei juttua julkaista ollenkaan. Vuosia myöhemmin eräs toinen toimittaja otti minuun yhteyttä kysyäkseen, olisiko minulla tarjota jotain lyhyttä juttua hänen koostamaansa 1980-luvun juttukoelmaan. Annoin hänelle *Elämän*, ja luettuaan tekstin hän oli hurmioissaan siitä. Toimittaja ihmetteli, miksen ollut aiemmin julkaissut tarinaa Choson munhakissa. Vastasin vain sen olevan pitkä juttu. *Elämän* julkaisun jälkeen Choson munhakin silloinen päätoimittaja otti minuun yhteyttä ja kertoi katu-vansa, ettei ollut itse julkaissut aiemmin tarinaani.

Kaikista lukemistani pohjoiskorealaisista fiktioista, olen pitänyt eniten "Ystävästä".

Kiitos paljon.

Haluaisin kysyä jotain tästä tarinasta. Et koskaan maininnut tarinan tapahtumapaikkaa. Mihin tapahtumat siis sijoittuvat?

Kukaan ei olekaan aiemmin kysynyt tästä. Ensimmäinen työni ammattikirjoittajana oli Changan provinssin kirjailijoiden liitossa, joka sijaitsee Kanggyen kaupungissa. Työpaikkani sijaitsi kolmikerroksisessa rakennuksessa. Kirjailijoiden liitto oli ylimmässä kerroksessa ja julkinen kirjasto sen alapuolella. Ensimmäisessä kerroksessa oli siviilioikeuden tilat.

Joten tarinan oikeuslaitos ei ole fiktiota? Entä sitten juoni?

Huomasin ihmisten muodostavan pitkiä jonoja odottaessaan pääsyä oikeuden eteen. Silkasta uteliaisuudesta osallistuin oikeudenkäynteihin vain nähdäkseen, miten siellä toimitaan ja millasia ihmisiä paikalle oli saapunut. Haluaisin sanoa, että tein taustatutkimus-

ta seuraavaa novelliani varten, mutta totta puhuakseni minulla ei ollut parempaakaan tekemistä. Uteliaisuuteni palkitsi kuitenkin minut. Suurin osa ihmisistä oli oikeudessa hakeakseen avioeroa.

Seuratessani vuoden ajan eroprosessia läpikäyvien pariskuntien oikeudenistuntoja, todistin sivalta via sanallisia iskuja, jotka olisivat voineet leikata terästä, sekä psykologista sotaa, jota pariskunnat kävivät toisiaan vastaan. Tämä sattui minua syvästi. Sillä tavoin juoni perustuu tosielämän tilanteisiin, joita todistin pariskuntien elämää seurattessani.

Mainittakoon, etten kirjoittanut Ystävää siksi, että maassamme tapahtuu niin paljon avioeroja. Sitä vastoin olin järkyttynyt, miten nuoret rakastavaiset, jotka aiemmin olivat vaalineet onnellista yhteiseloaan, pystyivät muuttamaan niin vieraantuneiksi toisilleen. Lisäksi kun näin miten pariskuntien lapset jäivät heille eroprosessin myötä, tajusin elämän raadollisuuden ja avioerojen tuoman tuskan.

Kuinka päädyit tarinan hahmoihin?

Tulin hyvin läheiseksi avioeroja käsittelevän tuomarin kanssa. Hän oli iältään viiden-kuudenkymmenen tienoilla. Hänen nimensä oli **Chông Sôn U**. (Saatatkin muistaa tuomarin olevan tarinassani nimeltään Chong Chinu.) Tuomari ymmärsi kiinnostukseni tapauksia kohtaan ja oli tarpeeksi kärsivällinen selittääkseen minulle yksityiskohtaiset toimintatavat, mitä tuli eroproseduurien läpikäyntiin. Hän avautui myös ahdingostaan, jonka jokainen avioerotapaus hänessä herätti. Tarinan kannalta minun ei olisi tarvinnut käsitellä novellissani tuomarin mielenliikkeitä ja unettomia öitä, joita hän vietti tapausten vuoksi. Olisin voinut jättää ne kohdat kokonaan pois ja yksinkertaisesti keskittyä oikeudenpäättöksiin ja kirjoittaa tarkemmin kuvauksia eroavien pariskuntien elämästä. Mutta päätin tuoda esiin miehen kärsimyksen, sillä se kertoo selkeästi, miten työhönsä paneutunut tuomari tekee kaikkensa, jot-

ta avioeroja ei tapahtuisi. Halusin näyttää, miten utterasti hän työskenteli puolustaakseen avioliiton hyveellisyyttä maassamme. Tämä oli perustana Ystävän tarinalle. Halusin näyttää avioliiton ja rakkauden kauneuden.

Naispuolisen päähenkilön nimi on Sun Hui, joka tarkoittaa virheetöntä laulajaa. Novellissani Sun Hui rakastaa laulamista ja pyhittää koko elämänsä tälle taidemuodolle. Tarinan aviomies on nimeltään Yi Sök Chun, ammatiltaan sorvaaja. Luonnostelin tämän hahmon omien kokemusteni perusteella, joita koin ollessani sorvaajana kymmenen vuotta.

Otsikoin novellin alunperin nimellä Ystävä elämässämme, mutta vaihdoin sen myöhemmin yksinkertaisempaan ja osuvampaan muotoon.

Olen varma, että olet tietoinen Ystävän vaikutuksesta Etelä-Koreassa ja Ranskassa.

Kyllä. Yhdysvaltalainen herrasmies nimeltä **Yi Chung Nyöl** halusi Ystävän julkaistavan Etelä-Koreassa ja Elämästä Sallimto-nimiseen eteläkorealaiseen julkaisuyhtiöön ja julkaisi tarinat vuonna 1992. Olen kuullut, että tarinoilla oli erinomainen vastaanotto.

Korealaisen kirjallisuuden tutkija, ranskalainen **Patrick Maurus** puolestaan käänsi *Elämän (Des Amis)* ja julkaisi sen Actes Sudin kautta vuonna 2011. Myös tämä tarina kuulemma otettiin hyvin vastaan.

Saamen kertoa erään huvittavan tapahtuman. Noin kuukausi sen jälkeen, kun Ystävä oli julkaisu kotimaassani, istuin bussissa ja näin nuoren naisen lukevan repaleista kopiota kirjastani. Olin kiitollinen, että hän kuului lukijoihini, mutta vielä enemmän minua kiehoi se, miten kulunut tämä julkaisu oli ulkomuodoltaan. Joko hän oli lukenut tarinan useita kertoja tai sitten kirja oli kulkenut useammalta lukijalta toiselle. Halusin saada tämän nimenomaisen kopion itselleni muistoksi. Lähestyin naista ja sanoin, että antaisin hänelle

kirjan uunituoreen kopion, jos hän antaisi kuluneen versionsa minulle. Nainen katsoi minua kuin vähämielistä ja jäi pois seuraavalla pysäkillä. Hän käveli verkkaisesti pois samalla kirjaa lukien.

Eli Ystävällä on ollut vaikutusta myös kotimaassasi?

Se on totta. Kirjasta on tehty myös draamasarja televisioon täällä Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Uskoakseni sarjan nimi oli *Kajông (Perhe)*, eikä *Pöt (Ystävä)*. Jos totta puhutaan, en erityisemmin pitänyt televisioversiosta.

Jos oikein ymmärsin, sarjaa ei esitetty kovin kauaa?

Näin on. He eivät koskaan esittäneet sitä loppuun asti. Harmi siinä. He olisivat voineet tehdä sarjasta paljon paremman.

Kirjoitit Ystävän sinä aikana, kun asuit Kanggyessä. Kuinka sitten päädyit asumaan Pjongjangiin?

Kirjailijoiden liiton keskuskomitea otti yhteyttä ja kutsui minut työskentelemään Pjongjangiin. Muistan edelleen sen levottomuuden tunteen, jota koin joutuessani jättämään kotikaupunkini Hamhungissa ja kun muutin ensimmäistä kertaa elämässäni vuoristoiselle alueelle, missä en ollut koskaan aiemmin käynyt. En unohda koskaan tehdasta, jossa työskentelin yli kymmenen vuoden ajan - ystäviä, joita sain sinä aikana, muistoja ensirakkaudestani, päivää, jona tapasin vaimoni ensimmäisen kerran, enkä myöskään sorvaustaitojani. Opin kirjoittamaan tarinoita tuossa tehtaassa. Kasvatin lapseni tässä kaupungissa. Nuo vuodet vierivät nopeammin, kuin mitä vesi virtaa joessa. En tule koskaan unohtamaan; ei, en pysty unohtamaan noita muistoja.

(suomentanut: Cilla Heiskanen, The Journal of Korean Studies Vol. 21 no. 1, Spring 2016)

Viimeinen osa ilmestyy matkamessunumeron jälkeen.)

Urheilu-uutisia

KDKT:n tytöille menestystä Kiinassa

Aasian alle 19-vuotiaiden tyttöjen (U19) mestaruuslopputurnaus pelattiin lokakuussa Nanjingissa Kiinassa. KDKT oli toinen. Japan oli kerralla parempi finaalissa.

Alkulohko

KDKT - Thaimaa 9 : 0
Uzbekistan - KDKT 0 : 2
Kiina - KDKT 0 : 2

Välierä

KDKT - Australia 3 : 0

Pronssiottelu

Kiina - Australia 3 : 0

Loppuottelu

KDKT - Japan 0 : 1

Kolme mitalijoukkuetta pääsee Ranskaan 2018 tämän ikäluokan MM-kisoihin.

Tähän lopputurnaukseen oli päässyt kaksi KDKT:n naiserotuomaria: FIFA-Referee Ri Hyang Ok ja FIFA-Assistant Referee Hong Kum Nyo. Ri Hyang Ok oli kolmessa alkulohkon ottelussa, joista kahdessa erotuomari ja yhdessä hän oli 4. erotuomari. Lisäksi hän tuomitsi pronssiottelun. Hong Kum Nyo oli avustava erotuomari em. neljässä ottelussa.

Lokakuussa pelattiin Intiassa poikien U17 MM-lopputurnaus

KDKT oli selviytynyt Intian turnaukseen edellisvuoden Aasian U16 lopputurnauksessa saavutetun välieräpaikan perusteella. Tie nousi pystyyn alkulohkon kolmen tappion jälkeen.

KDKT - Niger 0 : 1
KDKT - Brasilia 0 : 2
Espanja - KDKT 2 : 0

Pronssiottelu

Brasilia - Mali 2 : 0

Loppuottelu

Englanti - Espanja 5 : 2

Tähän Intian MM-lopputurnaukseen oli päässyt seitsemän naiserotuomaria 4. erotuomariksi, mikä oli ensimmäinen kerta, kun miespuolisten MM-lopputurnaukseen jalkapallossa pääsi naiserotuomareita. Yksi heistä on Ri Hyang Ok. Hän oli kahdessa alkulohkon ottelussa. Hänen jälkimmäinen peli oli 10.10. Minkä jälkeen hän siirtyi Aasian tyttöjen U19 mestaruuslopputurnaukseen Kiinaan, jossa hänellä oli ensimmäinen ottelu 16.10.

Antti W. Kyro

Tapahtumakalenteri

Suomi-Korea-seuran tapahtumat

14.12.2017 klo 17:30 Suomi-Korea-seuran hallituksen kokous
18.-21.1.2018 Suomi-Korea-seura on mukana Matkamessuilla

Suomi-Korea-seuran hallitus kokoontuu Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki